

دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گیلان

دانشکده علوم و صنایع غذایی

پایان نامه جهت اخذ درجه کارشناسی ارشد در رشته
صنایع غذایی

**بررسی خاصیت آنتی‌اکسیدانی و ضد میکروبی عصاره برگ
استویا ربایودیانا برتونی (*Stevia rebaudiana Bertoni*)
و تأثیرات آن در دسر لبنی**

پژوهش و نگارش:

مونا فلاح شجاعی

استاد راهنما:

دکتر علیرضا صادقی ماهونک

اساتید مشاور:

دکتر مرتضی خمیری

دکتر محمد قربانی

تابستان ۱۳۹۲

تعهدنامه پژوهشی

نظر به اینکه چاپ و انتشار پایان نامه‌های تحصیلی دانشجویان دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان مبین بخشی از فعالیت‌های علمی- پژوهشی بوده و همچنین با استفاده از اعتبارات دانشگاه انجام می‌شود؛ بنابراین به منظور آگاهی و رعایت حقوق دانشگاه دانش‌آموختگان این دانشگاه نسبت به رعایت موارد ذیل متعهد می‌شوند:

- ۱- قبل از چاپ پایان نامه خود، مراتب را قبلاً به طور کتبی به مدیریت تحصیلات تکمیلی دانشگاه اطلاع داده و کسب اجازه نمایند.
- ۲- قبل از چاپ پایان نامه در قالب مقاله، همایش، اختراع و اکتشاف و سایر موارد، ذکر نام دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان الزامی است.
- ۳- انتشار نتایج پایان نامه باید با اطلاع و کسب اجازه از استاد راهنما صورت گیرد.

اینجانب **مونا فلاح شجاعی** دانشجوی رشته **صنایع غذایی** مقطع **کارشناسی ارشد** تعهدات فوق و ضمانت اجرایی آن را قبول کرده و به آن ملتزم می‌شوم.

نام و نام خانوادگی و امضاء

باساس از سه وجود مقدس:

آنان که ناتوان شدند تا ما به توانایی برسیم...

مویشان سپید شد تا ما رو سفید شویم...

و عاشقانه سوختند تا که ما بخش وجود ما و رو سنگر ایمان باشند...

مدر
♥

مادر

استادانم

و تقدیم به خواهرانم

مدی

ویدا

و مینای عزیزم.

مشکر و قدردانی

پروردگار را تو را سپاس که نعمت آموختن به من ارزانی داشتی و چه بی دریغ یاریم کردی هرگاه و هرگاه و هرگاه و هرگاه و هرگاه که من خوارم.

گذراندن مراحل اجرایی و تدوین این پایان نامه پس از الطاف الهی، مدیون بزرگواریانی است که بدون همراهی آنان طی این طریق ممکن نبود.

تخت سزاوار است نهایت سپاس قلبی خود را تقدیم حضور استاد اهنمای ارجمند خود جناب آقای دکتر علیرضا صادقی مابونگ نمایم که مرا از کمک های ارزنده و راهنمایی های بی دریغش بهره مند ساختند.

از اساتید مشاور محترم جناب آقای دکتر خمیری و دکتر قربانی که از نظرات ارزشمندشان بهره مند شدم سپاس گزارم. از داور محترم جناب آقای دکتر میرزایی بخاطر تقبل زحمت بازخوانی این پایان نامه تشکر.

از دوستان عزیزم خانم با معلوم، رحمانی، قورچی میکی، شیروانی و رنجبر که در طول انجام این تحقیق حامی و پشتیبان من بودند کمال تشکر را دارم.

چکیده

استویا، گیاهی از تیره مرکبان^۱، علفی و حساس به سرماست. گیاه دارای برگ‌های کوچک است که به صورت متناوب روی ساقه قرار گرفته‌اند. در این پژوهش به منظور بررسی فعالیت آنتی‌اکسیدانی، ترکیبات فنولی آن توسط متانول استخراج گردید. میانگین کل ترکیبات فنولی گیاه استویا ۱۰/۶۴ گرم تانیک اسید در ۱۰۰ گرم برگ خشک استویا تعیین گردید. ارزیابی فعالیت آنتی‌اکسیدانی عصاره نشان داد، مهار رادیکال آزاد، قدرت احیاء‌کنندگی و ظرفیت آنتی‌اکسیدانی کل با مقدار ترکیبات فنولی عصاره‌ها رابطه مستقیم دارد. فعالیت آنتی‌اکسیدانی عصاره‌ها با آزمون‌های قدرت احیاء‌کنندگی یون‌های آهن ۳ ظرفیتی، مهار رادیکال‌های DPPH و ظرفیت آنتی‌اکسیدانی کل بررسی و با آنتی‌اکسیدان سنتزی BHT مقایسه گردید. در تمامی روش‌های فوق فعالیت آنتی‌اکسیدانی وابسته به غلظت بود. در آزمون مهار رادیکال آزاد عصاره متانولی دارای فعالیت بیشتری نسبت به BHT نشان داد. بیشترین قدرت احیاء‌کنندگی هم مربوط به BHT بود و از این نظر اختلاف معنی‌داری با عصاره متانولی داشت. از نظر ظرفیت آنتی‌اکسیدان کل نیز میزان آن در BHT بسیار بیشتر و دارای اختلاف معنی‌داری با عصاره اتانولی بود. اندازه‌گیری مهار رادیکال آزاد DPPH و قدرت احیاء‌کنندگی نشان داد که نمونه‌های حاوی عصاره استویا دارای مقادیر بالاتری از مهار کنندگی رادیکال آزاد DPPH و قدرت احیاء‌کنندگی می‌باشند. علاوه بر این دسر حاوی استویا در طول مدت نگهداری سطح بالایی از مهار رادیکال آزاد و قدرت احیاء‌کنندگی را نشان داد که منجر به تاخیر در اتواکسیداسیون چربی و افزایش زمان ذخیره‌سازی مواد غذایی می‌شود. ارزیابی فعالیت ضدباکتریایی عصاره استویا نشان داد که بیشترین اثر بازماندگی رشد از نظر قطر‌هاله به ترتیب مربوط به *سالمونلا تایفی*، *باسیلوس سابتلیس* و *سالمونلا انتریکا* و کمترین آن مربوط به لیستریا مونوسیژنوز بود. کمترین میزان MBC مربوط به *سالمونلا تایفی* و *سالمونلا انتریکا* و بیشترین میزان MBC مربوط به لیستریا مونوسیژنوز و *باسیلوس سرئوس* بود. در بررسی اثر ضدباکتریایی عصاره در دسر لبنی به دلیل آنکه میزان مصرفی عصاره در دسر کمتر از میزان دوز موثر بر ارگانیزم‌ها بود اثری ضد میکروبی قابل توجهی مشاهده نشد، بنابراین نمی‌توان از استویا به‌عنوان یک ترکیب ضد میکروبی در دسر لبنی استفاده کرد.

واژه‌های کلیدی: گیاه استویا ربایودینا، ترکیبات فنولی، فعالیت آنتی‌اکسیدانی، فعالیت ضدباکتریایی، دسر لبنی.

---

¹ Compositae

فهرست مطالب

صفحه

عنوان

فصل اول / مقدمه

۲-۱-۱- تاریخچه.....	۲
۲-۱-۲- روش تولید و برداشت محصول.....	۴
۳-۱-۳-۱- فرآوری پس از برداشت و اشکال مورد استفاده‌ی استویا.....	۵
۳-۱-۳-۱-۱- برگ‌های تازه‌ی استویا.....	۵
۳-۱-۳-۱-۲- برگ‌های خشک شده.....	۶
۳-۱-۳-۱-۳- عصاره‌ی مایع تیره رنگ.....	۶
۳-۱-۳-۱-۴- عصاره‌ی شفاف.....	۶
۳-۱-۵-۱- پودر استویا با ۴۰ تا ۵۰ درصد گلیکوزیدهای شیرین.....	۶
۳-۱-۶-۱- پودر استویا با ۸۵ تا ۹۵ درصد گلیکوزید شیرین.....	۶
۴-۱-۴- ساختار شیمیائی و شیرینی استویا.....	۷
۵-۱-۵- استخراج و خالص‌سازی.....	۸
۶-۱-۶- متوسط مصرف روزانه.....	۹
۷-۱-۷- پایداری استویا.....	۱۰
۸-۱-۸-۱- دسر شیری.....	۱۱
۸-۱-۸-۱-۱- انواع دسرهای شیری از نظر بافت.....	۱۲
۸-۱-۸-۱-۲- انواع دسرهای شیری از نظر طعم.....	۱۳
۸-۱-۸-۱-۳- ویژگی‌های دسرهای شیری.....	۱۳
۹-۱-۹-۱- فرضیات.....	۱۵
۱۰-۱-۱۰-۱- اهداف.....	۱۵

فصل دوم / بررسی منابع

۱-۲-۱-۱- ترکیبات شیمیائی برگ گیاه استویا.....	۱۸
۱-۲-۱-۱-۱- کربوهیدرات‌ها.....	۱۸
۱-۲-۱-۱-۲- پروتئین‌ها.....	۱۹
۱-۲-۱-۱-۳- مواد معدنی.....	۱۹

فهرست مطالب

عنوان	صفحه
۲-۱-۴- لپیدها.....	۲۰
۲-۱-۵- ترکیبات فنولی.....	۲۱
۲-۱-۵-۱- فلاونوئید.....	۲۲
۲-۱-۵-۲- تانن‌ها.....	۲۲
۲-۲- روش‌های اندازه‌گیری ترکیبات فنولی.....	۲۳
۲-۲-۱- روش‌های اسپکتوفتومتری.....	۲۳
۲-۲-۲- کروماتوگرافی گازی.....	۲۳
۲-۲-۳- کروماتوگرافی مایع با کارایی بالا.....	۲۴
۲-۳- آنتی‌اکسیدان‌ها.....	۲۴
۲-۳-۱- آنتی‌اکسیدان‌های مورد استفاده در مواد غذایی.....	۲۴
۲-۳-۱-۱- آنتی‌اکسیدان‌های سنتزی.....	۲۴
۲-۳-۱-۲- آنتی‌اکسیدان‌های طبیعی.....	۲۵
۲-۴- اندازه‌گیری فعالیت آنتی‌اکسیدانی ترکیبات فنولی.....	۲۵
۲-۴-۱- بررسی فعالیت آنتی‌اکسیدانی عصاره‌های گیاهی.....	۲۵
۲-۴-۲- ارزیابی فعالیت آنتی‌اکسیدانی در دسر لبنی.....	۲۸
۲-۵- ویژگی‌های ضد میکروبی ترکیبات فنولی.....	۳۰
۲-۵-۱- بررسی فعالیت ضد میکروبی عصاره‌های گیاهی.....	۳۰
۲-۵-۲- ارزیابی فعالیت ضد میکروبی عصاره‌های مختلف در مواد غذایی.....	۳۲
۲-۶- سایر محصولات تهیه شده از استویا.....	۳۵
فصل سوم / مواد و روش‌ها	
۳-۱- مواد و دستگاه‌ها.....	۳۸
۳-۱-۱- مواد اولیه و تجهیزات مورد نیاز.....	۳۸
۳-۲- جمع‌آوری نمونه.....	۳۹
۳-۳- استخراج عصاره.....	۳۹
۳-۴- بررسی فعالیت آنتی‌اکسیدانی عصاره.....	۳۹

فهرست مطالب

عنوان	صفحه
۱-۴-۳- اندازه گیری میزان ترکیبات فنولی.....	۳۹
۲-۴-۳- ارزیابی مهار رادیکال‌های آزاد.....	۴۰
۳-۴-۳- آزمون قدرت احیاء کنندگی.....	۴۰
۴-۴-۳- ظرفیت آنتی‌اکسیدانی کل.....	۴۱
۵-۳- بررسی خاصیت ضدباکتریایی عصاره در محیط کشت.....	۴۱
۱-۵-۳- روش دیسک دیفیوژن.....	۴۱
۲-۵-۳- تعیین حداقل غلظت بازدارندگی (MIC).....	۴۲
۳-۵-۳- تعیین حداقل غلظت کشندگی (MBC).....	۴۳
۶-۳- آماده سازی دسر لبنی.....	۴۴
۷-۳- بررسی خاصیت ضدباکتریایی در فرمولاسیون دسر لبنی.....	۴۴
۸-۳- بررسی اثر آنتی‌اکسیدانی عصاره برگ استویا در دسر لبنی.....	۴۵
۱-۸-۳- اندازه گیری رادیکال آزاد DPPH.....	۴۵
۲-۸-۳- قدرت احیاء کنندگی.....	۴۵
۹-۳- بررسی پایداری فیزیکی دسر لبنی.....	۴۵
۱-۹-۳- ظرفیت نگه‌داری آب.....	۴۵
۱۰-۳- اندازه گیری خواص رئولوژیکی.....	۴۶
۱۱-۳- آزمون‌های فیزیکوشیمیایی.....	۴۶
۱-۱۱-۳- اندازه گیری رطوبت.....	۴۶
۲-۱۱-۳- اندازه گیری پروتئین.....	۴۷
۳-۱۱-۳- اندازه گیری چربی.....	۴۷
۴-۱۱-۳- اندازه گیری خاکستر.....	۴۸
۵-۱۱-۳- اندازه گیری pH.....	۴۸
۶-۱۱-۳- اندازه گیری اسیدیته.....	۴۸
۱۲-۳- ارزیابی حسی.....	۴۸
۱۳-۳- آنالیز آماری.....	۴۹

فهرست مطالب

صفحه

عنوان

فصل چهارم / نتایج و بحث

۵۲.....	۱-۴- بررسی ترکیبات شیمیایی.....
۵۲.....	۲-۴- آنالیز ترکیبات دسر.....
۵۳.....	۳-۴- ارزیابی فعالیت آنتی اکسیدانی عصاره‌ها.....
۵۳.....	۱-۳-۴- مقدار کل ترکیبات فنولی.....
۵۴.....	۲-۳-۴- ارزیابی مهار رادیکال‌های آزاد.....
۵۸.....	۳-۳-۴- ارزیابی قدرت احیاء کنندگی.....
۶۱.....	۴-۳-۴- ظرفیت آنتی اکسیدانی کل.....
۶۳.....	۴-۴- ارزیابی فعالیت آنتی اکسیدانی عصاره‌ها در به تاخیر انداختن اکسیداسیون در دسر لبنی.....
۶۴.....	۱-۴-۴- اندازه‌گیری درصد مهار رادیکال آزاد DPPH.....
۶۶.....	۲-۴-۴- قدرت احیاء کنندگی.....
۶۸.....	۵-۴- ارزیابی فعالیت ضد میکروبی عصاره‌ها.....
۶۸.....	۱-۵-۴- ارزیابی فعالیت ضد میکروبی عصاره‌ها در محیط کشت.....
۷۱.....	۲-۵-۴- تعیین حداقل غلظت بازدارندگی (MIC) و حداقل غلظت کشندگی (MBC).....
۷۳.....	۶-۴- بررسی خاصیت ضدباکتریایی در فرمولاسیون دسر لبنی.....
۷۷.....	۷-۴- بررسی پایداری فیزیکی دسر لبنی.....
۷۷.....	۸-۴- اندازه‌گیری خواص رئولوژیکی.....
۷۹.....	۹-۴- اندازه‌گیری pH و اسیدیته.....
۸۰.....	۱۰-۴- آنالیز حسی.....
۸۰.....	۱۱-۴- نتیجه‌گیری کلی.....
۸۲.....	۱۲-۴- پیشنهادات پژوهشی و اجرایی.....
۸۴.....	منابع.....

فهرست جدول‌ها

صفحه

عنوان

- جدول ۱-۱ ویژگی‌های فیزیکی و شیمیایی انواع دسرهای شیری..... ۱۵
- جدول ۱-۲ آنالیز تقریبی برگ‌های خشک شده استویا (هر گرم در ۱۰۰ گرم برگ خشک)..... ۱۸
- جدول ۱-۴ آنالیز تقریبی ترکیبات پودر برگ استویا..... ۵۲
- جدول ۲-۴ آنالیز تقریبی ترکیبات دسر لبنی..... ۵۲
- جدول ۳-۴ آنالیز واریانس درصد مهار رادیکال آزاد DPPH تیمارهای مختلف..... ۶۵
- جدول ۴-۴ مقایسه میانگین مهار رادیکال آزاد DPPH تیمارهای مختلف طی ۱۵ روزنگه‌داری در دمای ۵ درجه سانتی‌گراد..... ۶۵
- جدول ۵-۴ آنالیز واریانس قدرت احیاء کنندگی..... ۶۶
- جدول ۶-۴ مقایسه میانگین قدرت احیاء کنندگی تیمارهای مختلف طی ۱۵ روزنگه‌داری در دمای ۵ درجه سانتی‌گراد..... ۶۷
- جدول ۷-۴ غلظت MIC و MBC عصاره متانولی (برحسب پی پی ام) در برابر باکتری‌ها..... ۷۲
- جدول ۸-۴ WHC نمونه‌ها بعد از ۷۲ نگه‌داری..... ۷۷
- جدول ۹-۴ پارامترهای مدل قانون توان، کاسون و هرشل بالکی هر تیمار..... ۷۸
- جدول ۱۰-۴ مقایسه میانگین pH و اسیدیته دسر لبنی..... ۷۹
- جدول ۱۱-۴ مقایسه میانگین قابلیت پذیرش نمونه‌های دسر..... ۸۰

فهرست شکل‌ها

عنوان	صفحه
شکل ۱-۱- گیاه استویا رباودیانا.....	۳
شکل ۲-۱- ساختار شیمیایی چند گلیکوزید استویا.....	۸
شکل ۱-۳- میکروپلیت الایزا.....	۴۳
شکل ۱-۴- مقایسه میانگین درصد مهار رادیکال‌های آزاد DPPH غلظت‌های مختلف عصاره آبی-الکلی گیاه استویا رباودیانا بر تونی و آنتی‌اکسیدان سنتزی.....	۵۵
شکل ۲-۴- مقایسه میانگین قدرت احیاء کنندگی غلظت‌های مختلف عصاره متانولی و آنتی‌اکسیدان سنتزی BHT.....	۵۹
شکل ۳-۴- ظرفیت آنتی‌اکسیدانی غلظت‌های مختلف عصاره متانولی و آنتی‌اکسیدان سنتزی BHT.....	۶۲
شکل ۴-۴- مقایسه میانگین قدرت ضدباکتریایی غلظت‌های مختلف عصاره در برابر سویه‌های مختلف.....	۶۹
شکل ۵-۴- نمودار تغییرات تعداد باکتری لیستریا مونوسیژنوز در طول ۱۵ روز نگهداری در دمای ۴ درجه سانتی‌گراد.....	۷۴
شکل ۶-۴- نمودار تغییرات تعداد باکتری لویکونوستوک مزترئیدیس در طول ۱۵ روز نگهداری در دمای ۴ درجه سانتی‌گراد.....	۷۴
شکل ۷-۴- نمودار تغییرات تعداد باکتری سالمونلا تاینفی در طول ۱۵ روز نگهداری در دمای ۴ درجه سانتی‌گراد.....	۷۵
شکل ۸-۴- نمودار تغییرات تعداد باکتری باسیلوس سرئوس در طول ۱۵ روز نگهداری در دمای ۴ درجه سانتی‌گراد.....	۷۵
شکل ۹-۴- نمودار تغییرات تعداد باکتری سالمونلا انتریکا در طول ۱۵ روز نگهداری در دمای ۴ درجه سانتی‌گراد.....	۷۶
شکل ۱۰-۴- نمودار تغییرات تعداد باکتری لاکتوباسیلوس پلانتریوم در طول ۱۵ روز نگهداری در دمای ۴ درجه سانتی‌گراد.....	۷۶
شکل ۱۱-۴- نمودار سرعت برشی - تنش برشی در نمونه‌های حاوی استویا.....	۷۸
شکل ۱۲-۴- نمودار تاثیر سرعت برشی بر ویسکوزیته.....	۷۹

فصل اول

مقدمه

۱-۱- مقدمه

تاریخچه

استویا یک گیاه بوته‌ای پر برگ می‌باشد (شکل ۱-۱)، که نخستین بار در دره ریوماندی^۱ در شمال شرقی کشور پاراگوئه شناخته شده است. جایی که به نام کا آ هی^۲ (ka'a-he'e) معروف است و مورد استفاده مردم گورانی^۳ به عنوان شیرین کننده قرار می‌گرفت. در سال ۱۸۸۷ در حالی که برتونی^۴، بوته‌هایی را که بوسیله بومی‌های پاراگوئه مورد استفاده قرار می‌گرفت، مطالعه می‌کرد با گیاه استویا آشنا شد و استویا را کشف کرد و در احترام به شیمیدان پاراگوئه‌ای، دکتر ریبادی^۵، گیاه استویا بطور علمی ریبادی^۶ نامگذاری شد. مهمترین کشورهای تولیدکننده استویا ژاپن، چین، تایوان، کره، برزیل، مالزی و پاراگوئه هستند. از دیگر کشورهای اصلی تولیدکننده استویا، تایلند، روسیه، اندونزی، استرالیا، اسپانیا، کانادا، کاستاریکا، کلمبیا، بولیوی و پرو می‌باشند. چین با تولید ۲۰۰۰ تن استویا در سال، بزرگترین کشور تولیدکننده استویا می‌باشد. استویا در سال ۱۹۷۰ در چین مطرح و بطور تجاری در سال ۱۹۸۰ تولید شد. اصلی‌ترین کشور تأمین کننده استویا، ژاپن می‌باشد. دومین کشور تولید کننده پاراگوئه می‌باشد و بیشتر از ۵۰۰ تن در سال استویا تولید می‌کند.

مهمترین اهمیت اقتصادی استویا کاربرد آن به عنوان یک ماده شیرین کننده طبیعی در جایگزینی شیرین کننده‌های مصنوعی (آسپارتام و سدیم ساخارین) است.

امروزه ژاپن، بزرگترین مصرف کننده استویا می‌باشد. در سال ۱۹۵۴، ژاپن کشت این گیاه را شروع کرد. در سال ۱۹۶۰ ژاپن، شیرین کننده‌های مصنوعی را ممنوع کرد و قوانین محدود کننده‌ای نسبت به محصولاتی که سلامتی را به خطر می‌انداخت، وضع کرد. برای اینکه ایمنی استویا را به عنوان شیرین کننده تأیید کنند، تست‌های مختلفی را انجام دادند و به این نتیجه رسیدند، که استویا ایمن است. در سال ۱۹۷۰ تولید کنندگان مواد غذایی شروع به تبلیغ و بازاریابی استویا در ژاپن کردند (چانگ و کوک، ۱۹۸۳).

¹ Riomonday

² ka'a-he'e

³ Guarani

⁴ Rebaudi

⁵ Rebaudi

شکل ۱- گیاه استویا ربایودینا

در آمریکا تحرک کمی در مورد استویا در بازار این کشور در طی سال‌های ۱۹۲۱ تا ۱۹۹۱ رخ داد، اما در سال ۱۹۹۱ اداره غذا و داروی آمریکا واردات استویا را به کشور آمریکا تحریم کرد، و در سال ۱۹۹۵ این محدودیت را اصلاح کرد و اجازه داد استویا به‌عنوان یک مکمل رژیمی و نه به‌عنوان یک ماده‌ی افزودنی وارد شود. این تصمیم براساس مطالعه‌ای که در سال ۱۹۶۸ صورت گرفته بود و قبایل بومی برای جلوگیری از بارداری از استویا استفاده می‌کردند، بیان شد.

در ۲۸ جولای سال ۲۰۰۴، در ژنو جلسه‌ای توسط کمیته‌های مشترک نظارت غذایی و دارویی آمریکا با سازمان بهداشت جهانی^۱ روی افزودنی‌های غذایی برگزار شد. پاراگوئه مدارکی مبنی بر ایمنی استویا ارائه کرد. همچنین کشورهای دیگر شامل ژاپن و چین مدارک مشابه‌ای ارائه کردند و خواهان تغییر موضع نسبت به استویا شدند. در شصت و سومین جلسه کمیته‌های مشترک نظارت غذایی و دارویی آمریکا با سازمان بهداشت جهانی، این کمیته اعلام کرد استویا بدون ضرر می‌باشد و به نظر می‌رسد که مصرف آن به مقدار ۲ میلی‌گرم به ازای هر کیلوگرم از وزن بدن ضرری نداشته باشد (JECFA، ۲۰۰۵).

1- JECFA (FAO/WHO joint Expert Committee on Food Additives)

پنج نوع گیاه استویا وجود دارد که قند یک نوع آن استویا ریبادیانا برتونی^۱ در کشورهای ژاپن، کره، چین و پاراگوئه و بسیاری کشورهای دیگر در محصولات غذایی و در آمریکا و کانادا در تهیه مواد خوراکی رژیمی مجاز است. پیش بینی می شود در آینده به طور کلی به منظور حفظ سلامت انسان از مخلوط چند نوع قند از جمله قندهای غیرکالریزا در تهیه محصولات غذایی استفاده خواهد شد و شیرین کننده های جدید بازار خوبی خواهند داشت (جنوس، ۲۰۰۳).

برخی از میکروارگانسیم ها در حضور اجزای تشکیل دهنده استویا نمی توانند رشد کنند و این ترکیبات می تواند به عنوان جزئی از خمیر دندان و دهان شویه مورد استفاده قرار گیرد. در هند خمیر دندان هایی که با استفاده از استویا و آلوئه ورا تولید شده اند، تجاری شده است (سینگ و راثو، ۲۰۰۷).

۱-۲- روش تولید و برداشت محصول

استویا یک گیاه روز کوتاه است و معمولاً مانند یک زراعت یک ساله کشت می شود. بذر گیاه در شرایط گلخانه ای کشت و نشاها پس از ۶ تا ۷ هفته، به مزرعه انتقال داده می شوند. ارتفاع آن در شرایط مطلوب رشد به ۱۰۰ سانتی متر می رسد. زمان گلدهی بستگی به رقم، پس از ۱۰۴-۵۴ روز از تاریخ کشت است. در موطن اصلی استویا دمای روز و شب بین ۴۳-۲۱ درجه سانتی گراد و بارندگی تا ۱۳۷۵ میلی متر در سال است. بذر استویا به دلیل عدم تلقیح در صد پوکی زیاد دارد. اما بذر مرغوب استویا جوانه زنی خوبی دارد. بهترین کیفیت قند از برگ استویا تولید می شود. اصلاح این گیاه می تواند میزان تولید قند را به دو برابر برساند (سینگ و راثو، ۲۰۰۷).

تراکم گیاهی حدود ۴۰۰۰۰ گیاه در هر جریب برای بیشترین تولید مناسب می باشد. با افزایش تراکم تا ۸۳۰۰۰ و یا ۱۱۱۰۰۰ گیاه در هر هکتار برای سال اول تولید، بازده برگ ها افزایش می یابد. در کانادا تراکم ۱۰۰۰۰۰ در هر هکتار توصیه شده است. زمانی که گیاه تحت روزهای بلند رشد کند، غلظت گلیکوزیدها در برگ های گیاه افزایش می یابد. هنگامی که سنتز گلیکوزید در طی و یا قبل از گلدهی کاهش می یابد، روزهای بلند گلدهی را به تأخیر می اندازد و اجازه زمان بیشتری را برای سنتز و تجمع گلیکوزید می دهد. در یک گیاه کامل گلیکوزیدهای استویا تمایل دارند که در بافت های مسن ذخیره شوند، بنابراین برگ های قدیمی تر یا مسن پائینی گیاه شیرین تر از برگ های جوان بالای گیاه می باشد. از آنجایی که کلروپلاست نقش مهمی در سنتز قند ایفا می کند، بافت های که فاقد کلروفیل هستند، مثل ریشه

^۱ Stevia rebaudiana bertoni

و یا ساقه‌های پائینی گیاه، حاوی مقدار کمی و یا اصلاً فاقد گلیکوزید می‌باشند. وقتی که گلدهی شروع می‌شود، غلظت گلیکوزیدها در برگ‌ها کم می‌شود، بنابراین برداشت باید قبل از زمان گلدهی که محتوای گلیکوزیدی در برگ‌ها بالا می‌باشد، انجام گیرد (سینگ و راثو، ۲۰۰۷).

استویا می‌تواند تا ارتفاع ۶۵ تا ۷۵ سانتی‌متر رشد کند. ارتفاع بالاتر از یک متر هم ثبت شده است. در بخش‌های گرم کشور هند، برگ‌های استویا ۴ تا ۵ بار در سال برداشت می‌شوند. در پاراگوئه و برزیل ۳ بار برداشت در سال متداول می‌باشد. در اندونزی ۶ تا ۷ بار برداشت در سال امکان‌پذیر است. در روزهای زمستان فقط یکبار برداشت انجام می‌گیرد (جنونس، ۲۰۰۳).

۱-۳- فرآوری پس از برداشت و اشکال مورد استفاده‌ی استویا

هنگامی که برگ‌های استویا برداشت می‌شوند، بلافاصله خشک می‌گردند. اگر این فرآیند توسط خورشید انجام شود ۶ تا ۸ ساعت طول می‌کشد. افزایش زمان خشک کردن محتوای استویوزید را در پودر نهایی کاهش می‌دهد. برگ‌های خشک شده با رنگ سبز مطلوب می‌باشند و نماینده‌ی یک محصول خوب هستند. در ادامه برگ‌های خشک شده، خرد می‌شوند که می‌تواند دستی و یا با استفاده از مخلوط کن صورت گیرد. ساقه‌ی گیاه استویا حاوی مقادیر خیلی کمی از شیرین‌کننده است و حاوی موادی می‌باشد که می‌تواند به‌عنوان تشدید کننده طعم در مواد غذایی و نوشیدنی‌های الکلی مورد استفاده قرار گیرد (سینگ و راثو، ۲۰۰۷).

هر کیلو کریستال استویای برزیل و پاراگوئه ۱۴۰ تا ۱۵۰ دلار به فروش می‌رسد، در حالی که چینی‌ها هر کیلو کریستال استویا را ۱۴ تا ۳۳ دلار به فروش می‌رسانند. این اختلاف قیمت شاید به خاطر تفاوت در کیفیت و خلوص باشد. البته نباید فراموش کرد که کاهش در قیمت، می‌تواند به دلیل تولید انبوه و تکنولوژی پیشرفته در فرآوری محصول نیز باشد.

۱-۳-۱- برگ‌های تازه‌ی استویا

این فرم، طبیعی‌ترین و ساده‌ترین حالت استویا و بصورت تصفیه نشده می‌باشد. برگ‌های تازه طعم ملایم شیرین بیان دارند و به‌طور مستقیم در دم‌نوش‌های گیاهی استفاده می‌شوند. این برگ‌ها ۱۰ تا ۱۵ برابر شکر شیرین می‌باشند.

۱-۳-۲- برگ‌های خشک شده

برای اینکه اجزای شیرین‌کننده‌ی بیشتری از برگ آزاد شود، خشک کردن و خرد کردن آن لازم است. یک برگ خشک شده شیرین‌تر از تازه می‌باشد. برگ‌های خشک شده‌ی استویا ممکن است مانند چای بسته‌بندی شوند. همچنین می‌توانند کاملاً پودر شوند، که در این حالت ۱۵ تا ۳۰ برابر شیرین‌تر از شکر می‌باشند. این برگ‌ها رنگ متمایل به سبز دارند و می‌توانند در انواع مواد غذایی و نوشیدنی‌ها که شامل قهوه، شیرینی‌جات، محصولات قنادی مورد استفاده قرار گیرد. با افزودن مقدار کمی از پودر برگ استویا به داخل لیوان چای دیگر نیازی به قند معمولی نمی‌باشد و طعم مخصوص آن که شبیه طعم شیرین بیان است، می‌تواند بوسیله‌ی زنجبیل و یا دارچین پوشش داده شود (بونویس و همکاران، ۱۹۹۷).

۱-۳-۳- عصاره‌ی مایع تیره رنگ

شربت تغلیظ شده‌ای است که از حل کردن برگ‌های خشک شده در آب و الکل بدست می‌آید و برای شیرین کردن نوشابه‌ها استفاده می‌شود.

۱-۳-۴- عصاره‌ی شفاف

محلولی است که از حل کردن پودر استویوزید در آب، الکل و گلیسرین بدست می‌آید و همانند عصاره‌ی مایع تیره رنگ برای شیرین کردن نوشابه‌ها مورد استفاده قرار می‌گیرد.

۱-۳-۵- پودر استویا با ۴۰ تا ۵۰ درصد گلیکوزیدهای شیرین

زمانی که برگ‌های استویا تحت فرآیند استخراج با آب و یا اتیل الکل قرار می‌گیرد و عصاره‌ی حاصل خشک می‌شود، پودر نهایی معمولاً زرد کم رنگ یا کرم رنگ می‌باشد و حاوی ۴۰ تا ۵۰ درصد گلیکوزید شیرین می‌باشد و بیش از صد برابر از شکر شیرین‌تر می‌باشد و برای شیرین کردن نوشیدنی‌ها و مواد غذایی استفاده می‌شود.

۱-۳-۶- پودر استویا با ۸۵ تا ۹۵ درصد گلیکوزید شیرین

فرآیند تولید همانند مورد ۵ است، اما غلظتش بیشتر بوده و شیرینی آن ۲۰۰ تا ۳۰۰ برابر شکر می‌باشد. استویا به‌طور معمول در این فرم برای شیرین کردن استفاده می‌شود. همه‌ی پودرهای استویا شبیه هم نیستند،

و طعم، شیرینی و قیمت پودرهای متفاوت استویا کاملاً به درجه‌ی پالایش، تصفیه و کیفیت گیاه استویا بستگی دارد.

۱-۴- ساختار شیمیایی و شیرینی استویا

استویا اصطلاح عمومی است که برای گیاه استویا که در مواد غذایی مورد استفاده قرار می‌گیرد، به کار برده می‌شود. گلیکوزید استویول ترکیباتی هستند که به شدت شیرین‌اند و از گیاه استویا استخراج می‌شوند. استویوزید^۱ و ربایودیوزاید A^۲، دو تا گلیکوزید استویول معروف و مهم‌اند که در گیاه استویا یافت می‌شوند.

استویوزید یک گلیکوزید دی‌ترین است، که شامل یک آگلیکون (استویول)^۳ و سه مولکول گلوکز می‌باشد. علاوه بر استویوزید چندین ترکیب شیرین مثل استویوبیوزید^۴، ربایودیوزاید A، ربایودیوزاید B، ربایودیوزاید C، ربایودیوزاید D، ربایودیوزاید E، و دوالکوزید A^۵ از استویا استخراج و جداسازی شده‌اند. همه‌ی این ترکیبات، اسکلت شیمیایی (استویول) یکسانی دارند، اما در قسمت کربوهیدراتی در محل کربن‌های شماره ۱۳ و ۱۹ با یکدیگر تفاوت دارند. شکل (۱-۱) ساختار شیمیایی ربایودیوزاید A، استویوزید و استویول را نشان می‌دهد (شیباتا و همکاران، ۱۹۹۵؛ موناپراسات و چاتوسدسیپونگ^۶، ۲۰۰۹). ترکیبات اصلی برگ استویا براساس ماده‌ی خشک، استویوزید ۱۰-۵ درصد، ربایودیوزاید A ۲ تا ۴ درصد، ربایودیوزاید C ۲ تا درصد و دوالکوزاید A ۰/۴ تا ۰/۷ درصد گزارش شده‌است (موناپراسات و چاتوسدسیپونگ، ۲۰۰۹).

¹ Stevioside

² Rebaudioside A

³ Steviol

⁴ Steviolbioside

⁵ Dulcoside A

⁶ Chatusdthipong